

Yeter Söz Milletin

– Mecaz Adam · 03 Şubat 2017

Gece üzerimi örten karanlığa inat, gündüzüme misafir olan güneşi selamlıyorum. Vakitlerden çaldığım zamanı, hiç ummadığım bir anda yeniden yaşıyor gibiyim. Ertelenmiş her vakit, örselenmiş ömrümde yeniden önüme çıkıyor tüm çıplaklığıyla. Korkularıma tercüman olan masumiyetimi kaybettiğim anlarda, bulmaya zorlanıyorum. Öncesini bildiğim mutluluğumu, sonrasında da görmeyi arzu ediyorum. Tümcelerim hiç olmadığı kadar özgür. Bahtiyarlığına varıyorum sansüre uğramayan her cümlemin. Yine de korkmuyor değilim. Olmak istemediğim kişilerin suretinde kendi çehremi görmekten. Birde düşüncelerimde dahi yarım kalan fikirlerim var. Dile getirmeye korktuğum. Dile gelince ondan kaçtığım fikirlerim. Ne kadar da cüretkârlar...

Son zamanlarda ne vakit haber programlarına baksam, bizim için çalışan vekilleri görüyorum! Bizim için sınırsız paket kullanan vekilleri! Sahi gerçekten fakir bir ülkede mi yaşıyoruz diye düşünmekten kendimi alamıyorum. Asgari ücrete zam yapmakta cimri olan devleti büyüklerimizin, memura işçiye yılda iki kere zamlı maaş için masaya oturduklarında tutumlu olduklarını gördüğüm vakit, duygulanmamak elde değil! Her biri aile ekonomisti mübarek, tabi kolay değil seksen milyonu doyurmak.

Gece gözüme uyku girmezken, duyduğum her şehit haberinde sabır diye diye kendimi yiyip bitiriyorum. Canım memleketimin çetin günlerden geçtiğini görmek için müneccim olmaya gerek yok sanırım.

Belki bir sinek vızıltısı, belki de ancak pencereyi açtığında çıkan sesler kadar önemsiz olan bir ses olsa da, buradan ağabeylerimize sesleniyorum! Ne kadar da doyumсуuzsunuz? Ama biliyorum ki, yeri geldi mi tek bir insanın bile sesini duyurmasının ne kadar mühim olabileceğini biliyorum. 15 Temmuzda reisi Cumhurbaşumuzun çağrısıyla sokağa dökülen insanların vatan sevgisi ile yeniden umut doluyorum. Madem söz milletin, onların vergisiyle israf denizinde yüzen vekillerimizin ikaza uğraması gerektiği kanısındayım. Etik değil demek yetmez. Dokunulmazlık zırhı, o insanın başka bir insanın hakkını gasp etme hakkı olmamalı.

Son olarak. Yazıma 2012'de hakkın rahmetine kavuşan şair Abdürrahim Karakoç'un dizeleriyle son vermek istiyorum.

"BÜYÜKLER BİLİR

Yalan dolan ile devran sürmeyi
Biz ne bilek beyim büyükler bilir
Milletin başına çorap örmeyi
Biz ne bilek beyim büyükler bilir

Rüşvet vermek rüşvet almak nasıl şey
Hazineden para çalmak nasıl şey
Terlemeden zengin olmak nasıl şey
Biz ne bilek beyim büyükler bilir

Erken palazlanıp erken ötmeyi
Değirmenler kurup baş öğütmeyi
Hele... Meydan meydan adam gütmeyi
Biz ne bilek beyim büyükler bilir

Anlamayız kopya nedir, asıl ne
Perde, sahne, solo, koro, fasıl ne
Üçkâğıtta erkân nedir usul ne
Biz ne bilek beyim büyükler bilir

Viski, votka çekip keyif çatmayı
Dansöz kucağında stres atmayı
Milleti bölmeyi, vatan satmayı
Biz ne bilek beyim büyükler bilir

Seyrettikçe ana-baba filmini
Hissederiz baskısını zulmünü
Lisansüstü maskaralık ilmini
Biz ne bilek beyim büyükler bilir

Adettir gerekmez malumu ilam
Taklide günaydın, asıla selam
Ne hınzırlık varsa hâsıl-ı kelim
Biz ne bilek beyim büyükler bilir.
Abdürahim Karakoç "